

OB Klaus Tscheuschner
Kronprinsparrets besøg på Flensborg rådhus 2009

Deres Kongelige Højheder! Kronprins Frederik og
Kronprinsesse Mary! Kære kronprinsepar!

Det er mig en ære og en glæde på egne og på byens vegne
at byde Dem hjerteligt velkommen her hos os i Flensborg.
Idag er en særlig og dejlig dag for Flensborg. Og vi kan takke
byens danske mindretal for at få lov til at hilse på Danmarks
vel nok kendteste og mest afholdte par!

Ligeledes vil jeg gerne sige velkommen til Danmarks
ambassadør i Tyskland Carsten Søndergaard,
undervisningsminister Bertel Haarder, ministerpræsident
Peter Harry Carstensen og til alle Jer, der er tilstede her
idag.

Deres Kongelige Højheder er jo på besøg hos det danske
mindretal - og det er dette danske mindretal og denne bys
omskiftelige dansk/tyske historie, der gør Flensborg til noget
enestående. I år fejrer Flensborg sit 725 års jubilæum. Idag
befinder vi os på tysk jord. Men i hele 580 år hørte Flensborg
ind under den danske krone. Og det skal siges, at byen havde
sin storhedstid, mens den var dansk. Det er en af grundene
til, at vi har de danske regenters portrætter hængende lige
her. Det var jo takket være det danske kongehus' privilegier,
at Flensborg blev Nordeuropas vigtigste købstad og søfarts-
og handelsby i det 16. århundrede.

Med andre ord: kun i 20% af sin beståen har Flensborg været
tysk. Og den dag i dag ved vi nogle gange ikke selv, om vi er
Tysklands nordligste eller Danmarks sydligste by. I praksis er
vi ganske enkelt ofte begge dele på een gang. Tag for
eksempel det faktum, at jeg som byens overborgmester, i
embeds medfør, oftere færdes i København end i Berlin.

Det danske mindretal spiller en meget betydelig rolle for Flensborg. Det kan blandt andet aflæses af, at SSW (det danske mindretals parti) er det næststørste parti i byrådet. Ved sidste valg manglede der faktisk kun 70 stemmer i at SSW havde vundet.

Politisk samarbejde hen-over geografiske og sproglige grænser - det er dagligdag hos os. Det er IKKE noget særligt. Og det er netop DET SÆRLIGE! Vi mener, at netop dette dansk-tyske samarbejde giver os en ekstra styrke, tolerance og åbenhed. Vi kaldes ofte for "byen med de to kulturer". Men selv opfatter vi os som byen med een særlig kultur, een dansk-tysk fælleskultur.

I al beskedenhed vil jeg hævde, at folk her i byen typisk er i besiddelse af de bedste egenskaber fra to verdener: tysk grundighed, parret med dansk hygge.

Det dansk-tyske politiske samarbejde fungerer fint her i regionen. Vores fælles regionsråd er efterhånden ti år gammelt. Vi har også et fælles regionskontor og informationscenter i Padborg, der specielt rådgiver grænsependlere, arbejdstagere og arbejdsgivere på begge sider af grænsen og på begge sprog. Iøvrigt er det nok værd at bemærke, at vi her i denne region stort set har lige så mange grænsependlere som i Øresundsregionen! Nemlig ca. nitten tusinde mennesker, der dagligt passerer grænsen på vej til og fra arbejde. Vi kunne såmænd godt ønske os, at dette faktum ville ha' større opmærksomhed og bevågenhed.

Vi har også et yderst velfungerende samarbejde mellem Flensborgs højere læreanstalter og Syddansk Universitet. For at runde det hele af, startede vi sidste år et trekant-samarbejde mellem byerne Aabenraa, Sønderborg og Flensborg.

En helt særlig succeshistorie er byens berømte internationale håndboldhold "Flensborg-Handewitt", der skylder sine triumfer ikke mindst de danske spillere.

Således kan jeg altså med glæde konstatere, at Flensborg er både officielt temmelig tysk og kulturelt temmelig meget dansk. Og ja, der er faktisk dage, hvor man overvejer, om vi ikke skulle blive helt danske igen...

Deres Kongelige Højheder - hvis det skulle komme dertil, at vi får lyst til at vende tilbage til den danske krone - må jeg så ringe til Dem?

Til sidst: Jeg har en lille gave til Deres Højheder, som jeg gerne vil have lov til at overrække om et øjeblik. Men lige nu vil det være mig en glæde, hvis jeg må bede Deres Kongelige Højheder om at skrive sig ind i byens Gyldne Bog.